

тощо, а також оцінювання доцільності проведення альтернативних етапів перевірки;

- Дослідження виявлених, під час аудиту, нових обставин та факторів, що прямо чи опосередковано чинять вплив на рівень аудиторського ризику конкретної аудиторської перевірки;
- Коригування плану, програм, аудиторських процедур у випадку зміни рівня аудиторського ризику і його складових чи встановлення неефективності раніше виконаних аудиторських процедур.

Отже, такі фактори як складність бізнесу, жорстка конкуренція на ринку, відсутність достатніх стимулів у бухгалтерів підприємства розвиватись в професійному напрямку і спокуса до вчинення шахрайських дій, можуть вплинути на адекватність, висловленої аудитором, думки.

Пристапляк І. П.,

студ. гр. ОП-33,

Національний університет “Львівська політехніка”.

Науковий керівник – Грицай О.І.

к.е.н., доцент кафедри обліку та аналізу

ПОДАТОК НА ДОДАНУ ВАРТІСТЬ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗОВНІШНЬОГО КОНТРОЛЮ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Сьогодні податкові надходження є основним джерелом доходів держави. Велику частку податкових надходжень займає податок на додану вартість (ПДВ). Існує багато суперечностей щодо цього податку: його справедливості, форми стягнення, та загалом його необхідності.

Якщо розглядати податкову систему України в цілому, то податок на додану вартість заслуговує на найбільшу увагу, оскільки він є основним джерелом наповнення Державного бюджету України і в той же час одним із найбільш корумпованих податків України. ПДВ в Україні є стабільним джерелом доходів Державного бюджету. Це зумовлено тим, що він є податком на споживання, і кінцевий споживач є платником цього податку [1, с.92].

Від перших наукових розробок стосовно ПДВ ще на початку 20 століття і до нашого часу, ПДВ був прийнятий більш ніж у 140 країнах і становить приблизно 20 відсотків від світового податкового надходження. Як відомо, наявність цього податку є однією з обов’язкових умов вступу країн до Європейського Союзу.

Функціонування ПДВ в Україні породжує велику кількість проблем для системи державних фінансів. З одного боку, він має переваги разом з іншими

типами податку з обороту, а саме: високу фіскальну ефективність, можливість регулювати ціни, стримує кризу надвиробництва і витісняє з ринку слабких виробників, має вбудований механізм взаємної зв'язки платниками податкових зобов'язань і вносить гармонізацію у торгівлю із іншими країнами.

З іншого – це найбільш проблемний податок, а саме: як податок на кінцеве споживання він лягає на населення і бюджетну сферу, ПДВ при досить високій ставці і високих темпах інфляції може перетворитися в один із факторів, що стримують розвиток виробництва; може стимулювати інфляційні процеси; існує можливість ухилення від сплати податку та зловживання за допомогою різних схем і фіктивних ланцюгів постачання; є масовим регресивним податком на товари і послуги широкого споживання, що є тягарем для бідних верст населення [2].

Актуальною на даний момент є проблеми відшкодування ПДВ спрямована на вирішення двох її сторін: по-перше, доцільно спростити порядок такого відшкодування з метою повернення сплачених сум ПДВ добросовісними платниками (проблеми з відшкодуванням ПДВ, з точки зору платників податків, створюють перешкоди для нормального товарообігу, заважають розвитку економічних відносин, обмежують свободу договору і підприємницької діяльності); по-друге, законодавець повинен забезпечити такий порядок відшкодування ПДВ, який не допустить зловживань у сфері відшкодування податку з боку недобросовісних платників податків, оскільки ситуація, що склалася, з незаконним його відшкодуванням з бюджету завдає відчутного збитку економіці держави.

Слід зазначити, що вплив ПДВ на діяльність підприємства великою мірою залежить від призначення товару й типу покупця. Якщо покупець використовує придбаний товар для господарської діяльності, а отже, має можливість відшкодувати суми ПДВ, що входять у ціну, із бюджету, то, найімовірніше, що ні підвищення, ні пониження ставок ПДВ не справлятимуть значного впливу на фінансовий стан продавця товару. Якщо покупець використовує придбаний товар як предмет споживання, а отже, не має можливості відносити суми ПДВ на розрахунки з бюджетом, то, очевидно, що ефект від зміни ставок ПДВ розглядатиметься між товаровиробником-продавцем і споживачем відповідно до особливостей еластичності попиту на цей товар [3].

Отже, особливість ПДВ полягає в тому, що саме він справляє значний вплив на фінансово-господарську діяльність суб'єктів господарювання та на їхній фінансовий стан. Механізм податкового планування на підприємствах виступає необхідним важелем оптимізації сплати загальнодержавних податків, у тому числі ПДВ, питома вага платежів за яким є значною у загальній структурі податкових платежів на більшості підприємств. Податкове планування є

складовою фінансової діяльності підприємств, основним завданням якого є максимізація отриманого доходу завдяки мінімізації податкових платежів.

Література

1. *Податкова система: Навчальний посібник.* / за заг. ред. Андрущенко В. Л. – К.: «Центр учбової літератури», 2015. – 416 с. 2. *Богославець Т. І. Аналіз податкового навантаження та його вплив на кінцеві результати діяльності суб'єкта господарювання / Т. І. Богославець [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.nbuv.gov.ua>. 3. *Богоділова М.Є. Особливості адміністрування, відшкодування, аналізу та прогнозування податку на додану вартість/ М.Є. Богоділова, С.М. Свешніков, В.І. Крижановський// Навч.посіб. – 2016р. – Київ. – [Електронний ресурс]: – Режим доступу: <http://www.centrekiev.kiev.ua/bib/files/nmm/OA16.pdf>**

Сідельник Ю.В.,

студ. гр. ОА-41,

Львівський техніко-економічний коледж

Національного університету “Львівська політехніка”.

Науковий керівник – Канцір І. А.,

к.е.н., асистент кафедри теоретичної та прикладної економіки

НОВЕЛИ РЕГУЛЮВАННЯ АУДИТУ В УКРАЇНІ

У сучасних інтеграційних умовах реформування системи аудиту, контролю та нагляду в контексті регуляторної політики є однією з нагальних потреб, оскільки механізм саморегулювання є недостатньо ефективним.

Проблематика видозміни підходів до регулювання аудиторської діяльності в Україні та її уніфікація з міжнародними стандартами досліджується у працях вітчизняних науковців: М. Білухи, Ф. Бутинця, З. Гуцайлюка, Н. Дорош, І. Дмитренко, А. Кузьмінського, М. Кужельний, О. Петрика, В. Рудницького, В. Сопка, В. Шевчука та інші.

Метою державного регулювання аудиторської діяльності виступає:

- 1) проведення державної уніфікованої політики у сфері аудиту;
- 2) захист інтересів учасників ринку аудиторських послуг;
- 3) створення сприятливих умов для розвитку аудиторської діяльності;
- 4) забезпечення однакових можливостей доступу на ринок;
- 5) рівність прав учасників ринку аудиторських послуг та додержання ними вимог чинного законодавства;